

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2025/415**z dnia 13 grudnia 2024 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających dostosowanie się do wymogu w zakresie funduszy własnych i minimalne cechy programów testów warunków skrajnych emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądem****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 35 ust. 6 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wymogi określone w art. 35 ust. 3 i 5 rozporządzenia (UE) 2023/1114 mają również zastosowanie, zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, do instytucji pieniądza elektronicznego emitujących znaczące tokeny będące e-pieniądem oraz, w przypadku gdy jest to wymagane przez właściwy organ na podstawie art. 58 ust. 2 tego rozporządzenia, do instytucji pieniądza elektronicznego emitujących tokeny będące e-pieniądem, które nie są znaczące.
- (2) Oceniając okoliczności wymagające zwiększenia funduszy własnych emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądem, właściwe organy powinny brać pod uwagę wpływ niepowodzenia tokenów na stabilność finansową, w tym wykup na dużą skalę, sprzedaż po skrajnie obniżonych cenach z powodu trudnej sytuacji finansowej pod względem aktywów rezerwowych lub wycofywanie depozytów, co może powodować znaczące zakłócenia na rynku, negatywne konsekwencje dla finansowania oraz ryzyko systemowe w całym systemie finansowym.
- (3) Ponieważ tokeny powiązane z aktywami i tokeny będące e-pieniądem oraz ich emitenci stanowią nowość w systemie finansowym, nie istnieją uniwersalne ramy oceny ryzyka. Podejmując decyzję o tym, czy zwiększenie wymogów w zakresie funduszy własnych jest uzasadnione, właściwe organy powinny zatem przeanalizować indywidualną sytuację każdego emitenta, przeprowadzwszy szeroko zakrojoną ocenę wszystkich istotnych kryteriów ryzyka określonych w art. 35 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2023/1114. Wymóg ewentualnego zwiększenia wymogów w zakresie funduszy własnych powinien zależeć od okoliczności specyficznych dla danego emitenta. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądem, którzy podlegają takim wymogom w zakresie funduszy własnych, powinni zawsze dysponować odpowiednimi poziomami kapitałów w stosunku do ryzyka, na jakie są narażeni. Do celów wspomnianej szeroko zakrojonej oceny i analizy należy wykorzystać wszystkie historyczne i aktualne informacje, które są dostępne. Ogólnie rzecz biorąc, zwiększenie wymogów w zakresie funduszy własnych powinno być konieczne tylko wtedy, gdy istnieje wyższy poziom ryzyka, którego jeszcze nie uwzględniono, a środki danego emitenta są niewystarczająco skuteczne, aby ryzyko to ograniczyć.
- (4) W przypadku gdy właściwy organ wymaga zwiększenia wymogów w zakresie funduszy własnych emitenta tokenów, ramy czasowe przewidziane na dostosowanie się do takiego zwiększenia powinny być jak najkrótsze, ponieważ dany emitent, stosując właściwe i skuteczne zarządzanie ryzykiem, powinien zawsze dysponować odpowiednimi poziomami kapitałów w stosunku do ryzyka, na jakie jest narażony.
- (5) Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że ryzyko, w tym zmienność, związane z danym tokenem powiązanym z aktywami lub tokenem będącym e-pieniądem może prowadzić do znacznego pogorszenia sytuacji finansowej danego emitenta lub wpłynąć na jego stabilność finansową, powinien wyznaczyć danemu emitentowi krótsze ramy czasowe na zwiększenie funduszy własnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>.

- (6) W celu zapewnienia, aby emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem podejmowali rozsądne decyzje w zakresie zarządzania ryzykiem, tacy emitenci i ich odpowiednie właściwe organy powinni rozumieć ryzyko finansowe i operacyjne związane ze zwiększonym wykorzystaniem tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem. Ponadto powinni oni brać pod uwagę powiązania z ekosystemem emitentów tokenów w szerszym ujęciu oraz nieodłączne powiązania z tradycyjnym sektorem finansowym wynikające z utrzymywanych rezerw aktywów. W związku z tym konieczne jest doprecyzowanie testów warunków skrajnych dotyczących ryzyka wypłacalności i płynności emitentów.
- (7) Wpływ tak zwanego ryzyka ucieczki oznaczającego nagły wzrost żądań wykupu tokenów i skutkującego wyprzedzają aktywów rezerwowych zabezpieczających tokeny, należy przeanalizować za pomocą testów warunków skrajnych w zakresie płynności. Konieczne jest zatem określenie minimalnych cech testów warunków skrajnych w zakresie płynności, takich jak cechy związane z zarządzaniem, infrastrukturą danych, kategoryzacją ryzyka i częstotliwością.
- (8) Aby zapewnić adekwatność wyników, emitenci znaczących tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem powinni przeprowadzać test warunków skrajnych w zakresie wypłacalności co kwartał, a emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, które nie są znaczące – co pół roku. Test warunków skrajnych w zakresie płynności należy przeprowadzać co miesiąc.
- (9) W testach warunków skrajnych należy uwzględnić groźne, choć realistyczne scenariusze finansowych i pozafinansowych warunków skrajnych, takie jak szoki płynnościowe i kredytowe, wstrząsy związane ze stopami procentowymi i kursami walutowymi, ryzyko związane z żądaniami wykupu oraz wstrząsy operacyjne i wstrząsy związane z osobami trzecimi. Testy te powinny również zapewniać stosowanie wewnętrznych zasad zarządzania i odpowiedniej infrastruktury danych pozwalających emitentom tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem i właściwym organom zrozumieć ryzyko charakterystyczne dla działalności takich emitentów, określać je ilościowo i gromadzić dowody na to, że emitenci ci na bieżąco skutecznie rozkładają i ograniczają ryzyko.
- (10) Przyjęto zasadę przewodnią, że zasady i podejście dotyczące programów testów warunków skrajnych powinny być podobne do zasad i podejścia dotyczącego testów warunków skrajnych przeprowadzanych przez instytucje kredytowe na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE^(*). Biorąc jednak pod uwagę, że ryzyko związane z działalnością w zakresie kryptoaktywów prowadzoną przez emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem innych niż instytucje kredytowe jest różne od ryzyka związanego z działalnością instytucji kredytowych, do celów testów warunków skrajnych konieczne jest grupowanie działalności w zakresie kryptoaktywów w różne kategorie ryzyka. Ponadto grupowanie działalności w zakresie kryptoaktywów i związanego z tym ryzyka powinno zapewnić, aby emitenci odpowiednich tokenów i właściwe organy byli w stanie zidentyfikować wszystkie funkcje, procesy i podmioty oraz związane z nimi ryzyko, w tym wszelkie czynniki środowiskowe, społeczne i z zakresu ładu korporacyjnego, oraz zidentyfikować wszelkie potencjalne problemy lub zagrożenia. Identyfikacja ta powinna ułatwić opracowanie scenariuszy dotyczących konkretnego ryzyka i przypisanie ich do różnych rodzajów działalności danego emitenta. Scenariusze te powinny być dobrze zdefiniowane w celu ilościowego określenia ich potencjalnego wpływu, zakresu potencjalnych strat oraz zakresu wiarygodności związanego ze zidentyfikowanymi scenariuszami dotyczącymi konkretnego ryzyka. W związku z tym przy identyfikowaniu konkretnych rodzajów ryzyka odpowiedni emitent powinien określić horyzont czasowy scenariusza warunków skrajnych, który powinien wynosić trzy lata w przypadku testu warunków skrajnych w zakresie wypłacalności i maksymalnie jeden rok w przypadku testu warunków skrajnych w zakresie płynności.
- (11) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB).
- (12) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010^(*),

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem:

- a) emitentów tokenów powiązanych z aktywami;
- b) instytucji pieniądza elektronicznego emitujących znaczące tokeny będące e-pieniędzem;
- c) instytucji pieniądza elektronicznego emitujących tokeny będące e-pieniędzem, które nie są znaczące, jeśli wymaga tego właściwy organ na podstawie art. 58 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2023/1114.

Artykuł 2

Procedura

1. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego („właściwy organ”) przekazuje emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem projekt swojej decyzji nakazującej zwiększenie funduszy własnych zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2023/1114, z należyty uwzględnieniem opinii wyrażonych przez danego emitenta.

2. Projekt, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- a) kwotę, o którą należy zwiększyć fundusze własne, oraz odsetek wyższy niż kwota rezerwy aktywów wynikająca z zastosowania art. 35 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) 2023/1114;
- b) odpowiednie uzasadnienie stwierdzenia wyższego stopnia ryzyka;
- c) informację, czy ten wyższy stopień ryzyka może mieć istotny wpływ na sytuację finansową emitenta lub na stabilność finansową szerszego systemu finansowego;
- d) informację, czy ten wyższy stopień ryzyka jest niezależny od zarządzania lub modelu biznesowego danego emitenta;
- e) ramy czasowe, w których dany emitent ma zwiększyć swoje fundusze własne zgodnie z art. 3.

3. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem wyraża swoją opinię na temat któregośkolwiek z elementów, o których mowa w ust. 2, w terminie 25 dni roboczych od otrzymania projektu decyzji.

4. Właściwy organ powiadamia emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem o swojej ostatecznej decyzji zawierającej elementy wymienione w ust. 2.

5. W terminie 25 dni roboczych od otrzymania decyzji, o której mowa w ust. 4, emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem przedstawia właściwemu organowi szczegółowy plan dotyczący sposobu zwiększenia swoich funduszy własnych w ramach czasowych określonych przez właściwy organ. Taki plan zawiera w szczególności:

- a) określone w czasie kroki, konkretne środki i procedury mające na celu zwiększenie funduszy własnych w wyznaczonych ramach czasowych;
- b) potwierdzenie, że przewidywane wykorzystanie pozycji i instrumentów funduszy własnych w celu zapewnienia zgodności ze zwiększonym wymogiem całkowicie spełnia warunki określone w art. 35 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2023/1114.

6. Jeżeli ramy czasowe, o których mowa w art. 3, wyznaczone na dokonanie zwiększenia funduszy własnych są dłuższe niż trzy miesiące, emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem co miesiąc przekazuje właściwemu organowi informacje na temat postępów w realizacji planu.

7. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem niezwłocznie informuje właściwy organ w przypadku, gdy nie można zrealizować któregoś kroku lub którejś procedury w ramach czasowych zgodnie z wymogami określonymi w art. 3.

8. Właściwy organ ściśle monitoruje realizację planu.
9. W przypadku powołania kolegium, o którym mowa w art. 119 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2023/1114, właściwy organ przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego wszystkie informacje, o których mowa w ust. 2–8, w tym dotyczące projektu decyzji, ostatecznej decyzji, planu i wszelkich odnośnych aktualizacji.

Artykuł 3

Ramy czasowe

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 właściwy organ wyznacza ramy czasowe dla emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem na dostosowanie się do wyższych wymogów w zakresie funduszy własnych, ustalonych na podstawie oceny przeprowadzonej przez właściwy organ, o której mowa w art. 35 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2023/1114, nieprzekraczające sześciu miesięcy od powiadomienia o ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 2 ust. 4.
2. Wyznaczając ramy czasowe dla emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem na dostosowanie się do wyższych wymogów w zakresie funduszy własnych, właściwy organ uwzględnia wszelki potencjalny wyższy stopień ryzyka, który może mieć istotny wpływ na stabilność finansową szerszego systemu finansowego lub na stabilność finansową emitenta, a także wszelkie potencjalne niedociągnięcia w zarządzaniu lub modelu biznesowym tego emitenta.

Artykuł 4

Kryteria

Przyjmując decyzję, o której mowa w art. 35 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2023/1114, właściwy organ uwzględnia wszystkie następujące kryteria oceny ryzyka:

- a) prawdopodobieństwo, że w ciągu kolejnych 12 miesięcy emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem naruszy wymogi, o których mowa w art. 34 ust. 1, 8 i 10 oraz art. 36–39 rozporządzenia (UE) 2023/1114, dokonując oceny, czy istnieją potencjalne niedociągnięcia lub słabości emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem w stosowaniu wszystkich wymogów określonych w art. 34 i w art. 36–39 rozporządzenia (UE) 2023/1114;
- b) czy zapewniony jest wykup według wartości nominalnej i wartości rynkowej w normalnych i skrajnych warunkach rynkowych;
- c) czy istnieje zwiększone ryzyko znacznego obniżenia wartości aktywów rezerwowych lub pogorszenia sytuacji finansowej emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem;
- d) czy istnieje zwiększone ryzyko operacyjne wynikające z systemów, w tym leżącego u podstaw kryptoaktywów rozproszonego rejestru i wszelkich platform obrotu, infrastruktury rynkowej lub systemów płatności wykorzystywanych do emisji lub transferu tokena, a także z korzystania z innych zewnętrznych dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, takich jak powiernicy, od których tokeny lub aktywa rezerwowe mogą być zależne.

Artykuł 5

Opracowanie programu testów warunków skrajnych

1. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem zapewniają, aby ich program testów warunków skrajnych był wykonalny i realistyczny oraz aby testy warunków skrajnych prowadziły do świadomego podejmowania decyzji na wszystkich szczeblach zarządzania w odniesieniu do wszystkich istniejących i potencjalnych rodzajów ryzyka mających istotny wpływ na sytuację finansową emitenta.
2. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem regularnie dokonują przeglądu i oceny swojego programu testów warunków skrajnych w celu określenia jego skuteczności, solidności i odpowiedniości zarówno w odniesieniu do charakterystyki ryzyka samego emitenta, jak i wyemitowanych przez niego tokenów, oraz aktualizują ten program. Oceny tej dokonuje się co roku i musi ona w pełni odzwierciedlać warunki zewnętrzne i wewnętrzne.

3. Opracowując program testów warunków skrajnych, emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędзем uwzględniają wszystkie następujące elementy:

- a) skuteczność programu w osiągnięciu zamierzonych celów;
- b) potrzebę usprawnień;
- c) zidentyfikowane czynniki ryzyka, uzasadnienie i projekt stosownych scenariuszy, założenia modelu i wrażliwość wyników na te założenia, a także rolę oceny eksperckiej w celu zapewnienia, by testom towarzyszyła rzetelna analiza;
- d) skuteczność modelu, w tym jego skuteczność przy zastosowaniu danych spoza próby, takich jak dane, które nie zostały wykorzystane do opracowania modelu;
- e) sposoby uwzględnienia ewentualnej niekorzystnej sytuacji w zakresie wypłacalności i płynności;
- f) adekwatność ewentualnych wzajemnych powiązań między testami warunków skrajnych w zakresie wypłacalności a testami warunków skrajnych w zakresie płynności;
- g) informacje zwrotne otrzymane od właściwych organów w kontekście ich testów nadzorczych lub innych testów warunków skrajnych;
- h) adekwatność infrastruktury danych (wdrożenie systemów i jakość danych);
- i) odpowiedni poziom zaangażowania kadry kierowniczej wyższego szczebla i organu zarządzającego;
- j) wszystkie założenia, w tym założenia biznesowe lub zarządcze, oraz przewidywane działania zarządcze, uwzględniające cel, rodzaj i wyniki testów warunków skrajnych, w tym ocenę wykonalności działań zarządczych w warunkach skrajnych i w zmieniającym się otoczeniu biznesowym;
- k) adekwatność i przejrzystość odpowiedniej dokumentacji.

4. Wszystkie rodzaje testów warunków skrajnych przeprowadzane w ramach programu testów warunków skrajnych są odpowiednio udokumentowane.

5. Program testów warunków skrajnych jest oceniany w całej organizacji, na przykład przez komitet ds. ryzyka i audytorów wewnętrznych. W ocenie tego procesu biorą również udział jednostki gospodarcze, które nie są odpowiedzialne za opracowanie i stosowanie programu, lub eksperci zewnętrzni, wykorzystując swoją wiedzę specjalistyczną w zakresie określonych zagadnień.

6. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędзем zapewniają, by zarówno w odniesieniu do wstępnego projektu, jak i oceny programu testów warunków skrajnych, prowadzono skuteczny dialog z udziałem ekspertów ze wszystkich obszarów działalności emitenta oraz by program i jego aktualizacje były odpowiednio weryfikowane przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla i organ zarządzający emitenta, którzy są również odpowiedzialni za monitorowanie realizacji programu i nadzór nad nim.

Artykuł 6

Rodzaje testów warunków skrajnych

1. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędзем przeprowadzają test warunków skrajnych w zakresie wypłacalności i test warunków skrajnych w zakresie płynności.

2. Test warunków skrajnych w zakresie wypłacalności wykazuje wpływ określonych zdarzeń, w tym scenariuszy makro- lub mikroekonomicznych, na ogólną pozycję kapitałową emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędзем, w tym na jego minimalne lub dodatkowe wymogi w zakresie funduszy własnych, poprzez prognozowanie zasobów i wymogów kapitałowych emitenta, zwrócenie uwagi na jego słabe punkty oraz ocenę jego zdolności do absorpcji strat i wpływu na jego wypłacalność.

3. Test warunków skrajnych w zakresie płynności wykazuje wpływ określonych zdarzeń, w tym scenariuszy makro- lub mikroekonomicznych, z perspektywy finansowania i ryzyka rynkowego oraz wstrząsów na płynność rezerwy aktywów i ogólną płynność emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędзем, w tym na jego minimalne lub dodatkowe wymogi dotyczące płynności.

4. Konkretna struktura, złożoność i poziom szczegółowości metodyki testów warunków skrajnych są odpowiednie do charakteru tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, w tym charakteru, skali i wielkości praw do wykupu, a także złożoności, koncentracji i struktury jego aktywów rezerwowych.

Artykuł 7

Minimalna częstotliwość różnych testów warunków skrajnych

1. Test warunków skrajnych w zakresie wypłacalności przeprowadza się co najmniej raz na kwartał w przypadku emitentów znaczących tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem oraz raz na pół roku w przypadku emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem, które nie są znaczące.
2. Test warunków skrajnych w zakresie płynności przeprowadza się co najmniej raz na miesiąc w przypadku wszystkich emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem.

Artykuł 8

Wewnętrzne zasady zarządzania dotyczące testów warunków skrajnych

1. Program testów warunków skrajnych emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem przyjmuje jego organ zarządzający, który jest odpowiedzialny za realizację przedmiotowego programu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniem (UE) 2023/1114.
2. Program testów warunków skrajnych obejmuje ocenę, czy członkowie organu zarządzającego posiadają wspólnie wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie, aby realizować wszystkie poniższe zadania:
 - a) w pełni rozumieć wpływ zdarzeń skrajnych na ogólny profil ryzyka emitenta;
 - b) zapewnić przydzielenie jasnych obowiązków i wystarczających zasobów, takich jak wykwalifikowane zasoby kadrowe i systemy informatyczne, na potrzeby przeprowadzania testów warunków skrajnych;
 - c) aktywnie angażować się w dyskusje z personelem biorącym udział w testach warunków skrajnych oraz z osobami, którym zlecono zadania związane z testami warunków skrajnych;
 - d) kwestionować kluczowe założenia modelowania, wybór scenariuszy i ogólnie założenia leżące u podstaw testów warunków skrajnych;
 - e) podejmować decyzje w sprawie niezbędnych działań zarządczych i omawiać je z właściwymi organami.
3. Program testów warunków skrajnych opracowuje się w sposób umożliwiający przeprowadzenie testów warunków skrajnych zgodnie z odpowiednimi zasadami i procedurami wewnętrznymi emitenta.
4. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem dopilnowują, aby wszystkie elementy programu testów warunków skrajnych, w tym jego ocena, były odpowiednio odzwierciedlone w wewnętrznych politykach i procedurach i w stosownych przypadkach regularnie aktualizowane.
5. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem dopilnowują, aby przy opracowywaniu programu testów warunków skrajnych przewidziano skuteczną komunikację między liniami biznesowymi i szczeblami zarządzania z myślą o podnoszeniu świadomości, poprawie kultury zarządzania ryzykiem i inicjowaniu dyskusji na temat istniejącego i potencjalnego ryzyka, a także na temat możliwych działań zarządczych.
6. Program testów warunków skrajnych stanowi integralną część ram zarządzania ryzykiem emitenta. Testy warunków skrajnych opracowuje się w taki sposób, aby wspierać różne decyzje i procesy biznesowe, a także planowanie strategiczne. W decyzjach strategicznych uwzględnia się niedociągnięcia, ograniczenia i słabe punkty zidentyfikowane podczas testów warunków skrajnych.
7. Wyniki testów warunków skrajnych wykorzystuje się jako dane wejściowe w procesie ustalania gotowości do podejmowania ryzyka przez emitenta i jego limitów w tym zakresie oraz jako narzędzie planowania służące do określenia skuteczności nowych i istniejących strategii biznesowych oraz oceny ich ewentualnego wpływu na fundusze własne i płynność.

Artykuł 9

Odpowiednia infrastruktura danych na potrzeby programów testów warunków skrajnych

1. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem zapewniają, aby program testów warunków skrajnych wspierała odpowiednia i przejrzysta infrastruktura danych.
2. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem zapewniają, aby ich infrastruktura danych była w stanie zaspokoić rozległe potrzeby w zakresie danych w ramach ich programu testów warunków skrajnych oraz aby istniały mechanizmy zapewniające ciągłą i spójną zdolność do przeprowadzania testów warunków skrajnych zaplanowanych zgodnie z programem.
3. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem zapewniają, aby infrastruktura danych umożliwiała zachowanie zarówno elastyczności, jak i odpowiednich poziomów jakości i kontroli.
4. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem zapewniają, aby ich infrastruktura danych była proporcjonalna do ich wielkości, złożoności oraz ryzyka i profilu działalności, a także umożliwiała przeprowadzanie testów warunków skrajnych obejmujących wszystkie istotne rodzaje ryzyka, na które dana instytucja jest narażona.
5. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem przeznaczają wystarczające zasoby kadrowe, finansowe i materialne, aby zagwarantować skuteczny rozwój i utrzymanie swojej infrastruktury danych, w tym systemów informatycznych.

Artykuł 10

Metodyka, wspólne parametry referencyjne i wiarygodność założeń

1. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem identyfikują następujące kategorie ryzyka:
 - a) ryzyko dla wartości, możliwości przenoszenia, płynności, dostępności lub zamienności tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem i aktywów rezerwowych;
 - b) ryzyko wynikające z systemów, na których opiera się token powiązany z aktywami lub token będący e-pieniędzem, w tym ryzyko wynikające z leżącego u podstaw kryptoaktywów rozproszonego rejestru lub jakiegokolwiek innej technologii tokena oraz jakiegokolwiek platformy obrotu, infrastruktury rynkowej lub systemu płatności wykorzystywanych do emisji lub transferu tokenów;
 - c) ryzyko wynikające z wykonywania umów, które dany emitent zawarł z innymi emitentami, dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów, instytucjami finansowymi lub jakąkolwiek inną osobą fizyczną lub prawną, dotyczących emisji lub transferu tokenów bądź ustanowienia, przechowywania lub inwestowania aktywów rezerwowych oraz zarządzania nimi, w tym wszelkie umowy, na mocy których emitent zleca zadania na zasadzie outsourcingu.
2. Aby ocenić ryzyko, o którym mowa w ust. 1, emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem identyfikują scenariusze dotyczące konkretnego ryzyka, wykorzystując scenariusze historyczne lub scenariusze hipotetyczne w odniesieniu do różnych kategorii ryzyka, o których mowa w ust. 1.
3. Scenariusze dotyczące konkretnego ryzyka, o których mowa w ust. 2, są dobrze zdefiniowane, a ich potencjalny wpływ jest wymierny.
4. Identyfikując scenariusze dotyczące konkretnego ryzyka, emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem przyjmują horyzont czasowy wynoszący 3 lata dla zdarzeń ryzyka związanych z testem warunków skrajnych w zakresie wypłacalności oraz do 1 roku w przypadku testu warunków skrajnych w zakresie płynności, wskazując zagrożone aktywa oraz dokładnie opisują scenariusz ryzyka.
5. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniędzem określają ilościowo lub szacują w przybliżeniu dotkliwość i wiarygodność zidentyfikowanych scenariuszy warunków skrajnych, a także potencjalne straty wynikające z tych scenariuszy.

*Artykuł 11***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
